

Господ на нашите желания

„Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе отслабнал чрез плътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в плът подобна на греховната плът и в жертва за грях, и осъди греха в плътта“ (Римляни 8:3).

Божии закони?

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Марко 14:36

Дълго време живях близо до една синагога. Всеки петък вечер, когато минавах покрай нея на път за репетиция в църковния хор, забелязвах многото коли на паркинга пред синагогата. Всички светлини на сградата бяха загасени, като създаваха впечатлението, че в нея няма никой. Това продължи няколко месеца. Започнах да си задавам въпроси: „Нима провеждат богослуженията си на тъмно? Да не би да имат друга зала в мазето, която използват само в петък вечер?“ Най-интригуващото от всичко бе, че когато се връщах от репетицията

Колите оставаха на паркинга пред синагогата през цялата нощ.

(понякога след полунощ, защото подготвяхме в църквата програмата за събота сутрин), колите все още бяха паркирани там. И знаете ли кое бе най-

странното нещо? Колите оставаха на паркинга през цялата нощ. Но в събота сутрин всички поклонници отиваха пеш до синагогата и след богослужението тръгнаха обратно с колите си.

Любопитството ми се увеличаваше всяка седмица. След известно време се сприятелих с един мъж, който посещаваше синагогата и познайте какъв бе първият ми въпрос към него. Точно така: „Защо толкова много коли остават на паркинга всяка петъчна нощ и защо хората си тръгват с колите след съботното богослужение?“ Той отговори: „Законите на моето общество казват, че ние трябва да ходим пеша до храма в събота, но те не казват нищо за това как да си тръгваме. Ето защо оставяме колите си на паркинга преди залез слънце в петък и си тръгваме с тях след богослужението в събота“.

Бог изпрати Своя Син, да направи ясно отношението ни към закона. Въпреки нашето слабо и грешно естество чрез Исус Христос можем да видим и разберем Божия план за нас. Той дойде на този свят, за да живее като един от нас. Той преживя всички изкушения, болки и радости, през които и ние преминаваме, имаше същите изкушения, които и ние имаме, и показа, че е възможно да преодолеем греха, когато подчиним желанията си на Бога.

Когато това се случи, товарът, който носим изчезва, Божиите закони стават по-ясни, и животът ни се изпълва със смисъл.

„Не, обаче, както Аз искам, но както Ти искаш“ (Марко 14:36). Нека това да бъде нашата молитва.

Светът не бе

достоеен ЧЕРНО НА БЯЛО

Филипяни 2:8

Представете си сцената: едно събрание на раздразнени хора, дошли заедно до планината, за да се оплачат на Бога. Първият човек, който трябва да представи случая си е Мойсей. Той здраво стиска тоягата си, поглежда към Бога и дава израз на мислите си: „Боже, ние се познаваме много добре. Ти свърши страхотна работа при Червеното море и с армията на фараона. Но не трябваше ли да стъпя в Ханаанската земя? Моето преживяване с Теб не беше напълно удовлетворяващо. Преднамерено съм бил възвисяван само, за да бъда смирен след това. Всичко, което направих бе, че ударих скалата! Какво толкова лошо има в това?“

Бог се усмихва и без да каже нещо кимва на следващия по ред.

Йоан Кръстител започва оплакването си: „Господи, знам че Ти си праведен и справедлив, но съм раздразнен и колкото повече мисля за това, повече се ядосвам. Ти ял ли си някога скакалци? Аз съм. И Ти ме накара да обикалям планини и долини, за да проповядвам покаяние, а какво получих за това? Затвор и екзекуция!“

Бог се усмихва още веднъж и кимва на следващия по ред.

Името му е Йов. „Аз бях беззащитна жертва“, казва той.

„Без да се консултираш с мен ти

даде позволение на дявола да ме унищожи. Загубих седем хиляди овце, три хиляди камили, добитъка си, магаретата, слугите и децата. Тогава жена ми каза, че съм загубил почтеността си и мога да Те прокълна и да умра. Не разбрах как ми се случи всичко това. Понякога изглеждах несправедлив в отношението Си, не само с мен, но и с други“.

Може да изглежда комично да показваме човешките начини за оценяване на ситуациите. И в определена степен може да изглежда теологично преиначаване, но това са били хора, които са изоставили светския живот и са подчинили волята си на волята на Бога, независимо от последиците, до които техният избор може да доведе.

За Йов, Бог казва: „Обърнал ли си внимание на слугата Ми Йов“ (Йов 1:8). Сякаш Той казваше: „Поведението на Йов е жив пример за хората, които живеят според Моята цел“. Това е благородно Божие чувство, което зачита човешките същества, живеещи според изискванията на Неговия закон. Това е Неговата оценка за целостта на характера на тези, които са решили да пазят заповедите Му, въпреки че светлините на света изглеждат по-ярки.

Същият този Бог каза за Исус: „Този е възлюбеният Ми Син, в Козото е Моето благоволение“ (Матей 3:17), а животът на Сина Му е свършения

**Някога яли ли сте
скакалци?**

Господи, разчитай на мен!

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 1; 2; 3Царе 3:1-15; Римляни 1:3; 6:1-7; 8:3; 2Коринтяни 5:17;
Филипяни 2:8; Колосяни 2:12,13; 1Тимотей 3:16; 1Петрово 1:13-16;
1Йоаново 2:1.

Соломон бе специален млад човек: богат, силен и син на Давид, царя на Израел. Точно както всички богати и влиятелни млади мъже, той можеше да приеме добрите неща, които предлага светът. Но стана обратното: „И Соломон възлюби Господа, и ходеше в повеленията на баща си Давида“ (3Царе 3:3).

Какъв млад човек! Знаете ли какво става с млад човек, който реши да се подчинява и да почита своя баща и да обича Бога? Резултатите са, дълголетие и мъдрост, и уважение от другите. Точно това се случи със

Соломон: „Господ се яви на Соломона на сън през нощта; и рече Бог: Искай какво да ти дам“ (стих 5).

Соломон отговори „Да, прочее, на слугата Си разумно сърце, за да съди

людете Ти, за да различава между добро и зло“ (стих 9).

Понеже Соломон отговори толкова мъдро, Бог изпълни неговата молба - и повече от това!

Соломон каза: „Разчитай на мен! Дај ми мъдрост, за да върша Твоето дело“. Бог го чу и го направи най-великия цар, който Израел някога е имал. Соломон промени своите желания в Божии желания и направи Бог Господ на своите желания!

Лука 1:28-38

Мария била изпълнена с мечти точно, както всяка друга млада жена, която е сгодена и очаква своята сватба. Един ден пристига ангел Гавраил и започва да и говори: „И ето, ще заченеш в утробата си и ще родиш син, Когато ще наречеш Исус... Син на Всевишния“ (Лука 1: 31,32).

Тя се е притеснявала както всяка девойка, на която предстои да се омъжи. Много въпроси трябва да са минали през ума и. Въпроси като: „Какво да кажа на Йосиф?“ или „Какво ще си помислят другите за мен?“ Но вместо да обърне внимание на възникващите въпроси Мария казва: „Нека ми бъде според както си казал“ (стих 38).

Всъщност Мария казва на ангела: „Разчитай на мен!“

Лука 5:27,28

Леви Матей събираше данъци. В дните на Исус тази работа не беше между добрите, защото фарисеите считаха данъчните за грешници (Марко 2:15,16). Но Исус не бе толкова заинтересуван от работата, която Леви вършеше, а от работата, която Той можеше да върши чрез него. Исус му отправи покана: „Върви след Мене. Той остави всичко, стана и тръгна след Него“ (Лука 5:27,28).

Леви имаше предвид: „Разчитай на мен!“ и стана един от великите ученици на Исус. А Исус стана завинаги Господ на неговите желания.

Матей 4:18-22; Лука 5:1-11

Петър и Андрей бяха прекарвали лоша нощ в рибарския си занаят. Те изобщо нямаха идея, че същия ден ще срещнат Този, който ще промени живота им. Сутрин е, когато Учителят идва, последван от голямо множество, и иска позволение да използва лодката на Петър, за да проповядва. След като представя Своята вест и разпусна тъпата, Исус поканва Петър и Андрей да хвърлят отново мрежите си в езерото. Ако запитате някой, който разбира от риболов, той ще ви каже, че най-доброто време за риболов с мрежи е през нощта; така че ще е глупаво да се спускат мрежите сутрин.

Но тъй като Исус беше Господ на техните желания, те не се поколебаха; подчиниха Му се.

И за тяхна изненада, когато се опитаха да извадят мрежите обратно в лодката, се оказа, че не могат да направят това сами, а трябваше да извикат партньорите си Йоан и Яков на помощ.

Симон Петър „и всички, които бяха с него, се учудиха на ловитбата на рибите що уловиха“ (Лука 5:9). Ако Исус бе способен да промени неуспешната нощ в благословена утрин, представете си какво можеше да направи в живота на тези рибари!

Когато Исус ги покани да станат ловци на хора, те веднага напуснаха всичко и Го последваха. Яков и Йоан също оставиха своите мрежи, за да последват Исус (Матей 4:18-22). С това, че оставиха всичко, те всъщност казаха: „Разчитай на нас!“

Като размишляваме върху тези четири истории, откриваме няколко общи неща между тях:

- Всички те бяха млади хора.
- Не бяха свършени, но обикновени човешки същества.
- Всички получиха покана или призив.
- Всички промениха своите желания в Божии желания.
- Отговорът им бе винаги един и същ: „Разчитай на мен!“

Исус все още кани млади хора да станат още един Соломон, още една Мария, още един Леви Матей, и дори ловци на човеци. Исус ви призовава днес! Направете Го Господ на вашите желания. Това е възможността на живота ви. Какво ще отговорите на Исус? Ако приемете Неговата воля, кажете Му днес: „Господи, разчитай на мен!“

КАК МИСЛИТЕ?

1. Понякога гумите „Разчитай на мен!“ звучат толкова лесно, защото са най-благородният отговор, който можем да дадем на Исус. Какви са, според вас, пречките, страховете и колебанията, които тези библейски герои са изпитали преди, по време и след своя отговор?

2. Как бихте отговорили на въпроса на новопоявял човек, ако попита: „На всеки ли се дава покана или призив?“

3. Царе 3:5 изразява молбата на Соломон за мъдрост. Какво бихте поискали днес, за да направите живота си по-лесен и по-щастлив? Какво би ви помогнало да отдадете повече слава на Бога? До какви изводи достигате, когато обмисляте двата отговора?

Да направим Божиите мечти да се осъществят

СВИДЕТЕЛСТВО

Римляни 12:1,2

„Истинската религия е свързана с волята. Волята е ръководната сила в природата на човека. Тя поставя всички способности под своята власт. Тя не е вкус или наклонност, но решаваща сила, която изработва в хората покорност или непокорност към Бога“¹.

„Вие трябва да предадете волята си на волята на Исус Христос; и като направите това Бог ще я приеме и ще изработи във вас да желаете и да вършите това, което Му е угодно. Тогава цялото ви естество, дори мислите ви, ще бъдат поставени под контрола на Светия Дух и ще Му се покорят“².

Откакто приех Исус за Спасител и Господ в своя живот се стремя да превърна Божиите намерения в реалност. Вярвам, че това, което има значение е не само стремежът да бъда чист и справедлив, но да позволя на чистотата и справедливостта да обитават сърцето ми. Обратно на това, което мисля, Бог не желае да стана свършен с мои сили;

Един човек ме помоли да го закарам.

желанието Му е Той е да ме направи свършен.

Работих като колпортьор в продължение на 16 години. Едно от големите предизвикателства за Светия Дух в живота и работата ми, бе постоянната борба с волята ми. Както казва Павел „Защото плътта силно желае противното на Духа, а Духът противното на плътта“ (Галатяни 5:17).

Една сутрин планирах маршрута за работа, след това се помолих и излязох от къщи с убеждението, че това е всичко, което Бог е определил за мен през този ден. Но един човек ме помоли да го кача при себе си и чрез този човек Бог промени посоката на моята работа.

За да му помогна го закарах до град на около 25 мили от мястото, където планирах да работя, така че посетих двамата души в близките предградия.

При тези две посещения, чрез Божията благодат успях да продам 16 абонамента за нашите християнски списания, да уговоря два разговора в провинциални училища и да включа трима души в библейски курсове. Тези хора живееха в провинциална среда и никога не биха влезли в контакт с адвентната вест, ако Бог не бе изпратил човека, който ме отклони натам. Върнах се в къщи много щастлив, убеден, че бях изпълнил Божието желание. Човекът, който бях закарал също реши да изучава Библията.

Чрез искрено общуване с Бога е възможно да преживеем „Божията воля, - това, което е добро, благоугодно Нему и свършено“ (Римляни 12:2).

1. Вести към младите, стр. 151.

2. Там там, стр. 152.

ИМА КАК

Псалм 37:5; Притчи 18:24; 1Петрово 5:7.

През 1988г. работих като библейски инструктор в град Флорианополис, Бразилия. Сред всички, които срещнах в този град беше и семейство Брага, които имаха 4-годишно момченце на име Йона. Понякога родителите му позволяваха да излиза с мен на разходка до морския бряг, обикновено при залез слънце. На плажа имаше място, където хората играеха волейбол и един следобед поставих Йона на мястото на съдията.

Погледнах към него и го попитах „Йона, вярваш ли, че ако скочиш ще те хвана?“ Без да отговори на въпроса ми или да помисли, той просто скочи. За щастие успях да го хвана, въпреки че не бях подготвен. Той ме погледна и се засмя сякаш нищо не се бе случило.

Тогава го попитах: „Защо се смееш? За малко щеше да се нараниш!“

По своя скромнен начин той просто каза: „Не ме ли попита дали вярвам, че можеш да ме хванеш? Затова скочих!“ Без да знае Йона ми предаде голям урок.

Ние живеем в несигурен свят, изолирани поради греха. Исус идва при нас и пита: „Ще посмееш ли да скочиш? Вярваш ли, че ще те защитя в ръцете Си?“ С други думи: „Искаш ли да подчиниш желанията си на Моята воля?“

За да отговорим положително на този въпрос, трябва основно да разбираме три неща:

Приятелство (Притчи 18:24). Да имаме приятел, някой, който може да ни изслуша и да ни послужи, това определено е най-доброто. Ние всички имаме добри приятели, но за да скочим в свободата трябва да имаме Този, Който всеки ден и винаги е с нас: Исус.

Доверие (Псалом 37:5). Какво е доверие? Според този текст, доверието идва, когато дадете нещо на някого. Давате нещо ценно на някого само, когато вярвате на този човек. Това е важна стъпка за всички взаимоотношения, за да се развиват добре, независимо дали са човешки или духовни. Що се отнася до нашите плътски желания и воля, ако се доверяваме на Исус, ще ги подчиним на Него, с вярата, че Той ще ни промени.

Закрила (1Петрово 5:7). Говорейки за важността на смирението, Петър завършва размишленията си като ни дава уверението, че Исус се грижи за нас. Не е ли това чудесно? Само в Исус можем да бъдем напълно щастливи, въпреки че Неговата воля може да не бъде това, което би ни се искало. Той е Единственият, Който знае кое е най-добро за нас и най-важното е, че можем да възложим на Него всичките си грижи. Имате ли нужда от по-добро обещание?

Без да отговори на въпроса ми, или да помисли, той просто скочи.

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Псалом 37:5

„Предай на Господа пътя си; и уповавай на Него, и Той ще извърши очакването ти“ (Псалом 37:5).

Представяли ли сте си някога каква би била историята на този свят, ако хората от миналото бяха казали НЕ на Бога? Ако Нои бе отказал да построи кораба? Ако Мойсей беше отклонил Божия призив да бъде водач? Ако Йона окончателно бе отказал да отиде в Ниневия? Ако учениците бяха отхвърлили Исусовия призив да проповядват? Ако Исус бе отказал да умре за този свят?

Или ако младата Елн Хармон не бе послушала гласа на Святия Дух? Как бихме получили толкова много книги и съвети? Какво ако младият Джеймс Уайт не бе дал всичко, което имаше, за да отпечата

първото адвентно периодично издание - Настоящата истина - през 1848. Бихме ли имали толкова много издателски къщи да

Какво би станало, ако младата Елн Хармон не бе послушала гласа на Святия Дух?

отпечатват списания, книги и брошури по целия свят на толкова различни езици? Какво ако през 1868 Гудлоу Бел не бе приел Божията покана и не бе събрал групата от 12 юноши в таванската стая на своя дом? Щеше ли адвентното образование, което имаме днес, толкова завършено и надеждно, да бъде между главните образователни системи в света?

Това невероятно развитие се случи само защото всеки от тях прие Божието желание в своя живот и каза „ДА“ на Господа.

Библията е пълна с примери за млади хора, които позволиха на Бога да изпълни Своето желание в техния живот. Срецнахме се и с млади, зрели хора от нашите дни, които са направили същото.

Ако предадем себе си напълно на нашия Господ и Закрилник, Той ще извърши чудеса и промени в живота ни. Тогава ще станем живи свидетели на това, което Той желае да бъдем на земята като носим Божията вест на другите. Така се подготвяме за живота в небесните обиталища. Не е ли това най-голямото желание на Бога?

КАК МИСЛИТЕ?

1. Псалом 37:5 дава обещанието, че ако предадем своя път на Господа и Му се доверим, тогава Той ще извърши очакването ни. Звучи добре, но не мислете ли, че има много хора, които се доверяват на Бога за неща, които никога не се случват? Как да разбираме този стих?

2. Ако трябва да назовете едно нещо, за което Бог може да очаква да кажете „Да, Господи“ в отговор на Негово желание към вас, какво ще е то?

ИЗСЛЕДВАНЕ

Псалм 37:4; 40:8; Марко 14:36

С ДВЕ ДУМИ

Всеки християнин би казал определено, че иска да върши Божията воля. Но да се направи е по-трудно, отколкото да се каже. Нашата плът е слаба и човешкото ни естество отчаяно иска да върши нещата по лесния начин. Ние повече искаме да разберем какво прави Бог, вместо да Го следваме с вяра. Да предава волята си на Бога е нещо, което християнинът трябва да прави всеки ден. С практиката това става по-лесно. Следвайте Божието водителство и Той ще ви благослови. Скоро ще откриете, че вашите желания са се променили в Негови желания!

ЗАЩО НЕ

- Опитайте бързо и за кратко време да влезете в тон с Божията воля. Бързо може да означава: да не прекалявате с десертите, да изключавате телевизора навреме, да не купувате ненужни неща, да се откажете за седмица от бързите закуски и др.
- Направете рисунка или колаж на ваши желания. Наредете ги като камъни на олтар и покажете как сте пожертвали волята си на олтара.
- Играйте със затворени очи игра на доверие с партньор. Единият е със завързани очи, докато другият дава устни инструкции, за да го преведе през път осеян с препятствия или през цялата къща.
- Помолете Бог да ви събуди за времето на богослужение сутринта. Нека Той да ви помогне това да стане приоритет и когато се събудите, станете веднага!
- Направете нещо, което не желаете да извършите за някого днес. Оставете вашите желания настрана и занесете на болния си приятел нова книга, полейте градината на вашия отсъстващ съсед или прекарайте известно време в болница (социален дом).
- Избройте желанията си за вашия живот. След това избройте това, което мислите, че са Божиите желания за вашия живот.
- Напишете края на тази история: Какво би се случило ако Мойсей не се беше подчинил на Бога при горящия храст. Как Бог би спасил израилтяните от робството.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Съдии 6-8

Животът на Исус, гл. 34, 73.

Дитрих Бонхофер, Цената на ученичеството.